

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. Epistola Synodica Damasi Episcopi urbis Romae contra Apollinarem &
Timotheum scripta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

comprimente; Ecclesiarum autem &c. A ἐνθέσμως κανονικῶς παρ' ἡμῖν κεχράτησιν ἔπειν ὑμεῖραν συγχάρετε τοῦ ακαλεψεντοῦ. Εἴηντος πνευματικῆς μεσούεχσης αἰδίπης, χριστιανοῦ φόβου, πάσαν μὲν καταστέλλοντος θραπέτην προσταθεῖν, τὴν δὲ τῶν ἐκκλησιῶν καθοδομήν προσιμούεται ποιεῖτος τὸ πράσινον καὶ ἀσυμπαθεῖσαν χάριτος. Στῶ γὰρ τε τοις πίσεως συμφοιτεῖσθαι λόγοι, οὐ τὸ χειστακή κυρωθεῖσης εἰς ἡμῖν ἀγάπης, παντομεβαῖνοντος τὸ παρεῖταιν διποσόλων κατεγνωσθεῖν ἐγώ μὲν εἴμι πάντας, ἐγώ δὲ διπολλά, οὐ κηφᾶς. πάντες δὲ χειστεῖ φανέντες, οἵ εἰς ἡμέρας μεμέρισμα, θεοῦ καταξιεῖτος, αὐτοὺς οὖσας τῆς ἐκκλησίας τηρητομεν, οὐ τὸ βίβλον διαρίζειν μηδὲ παρρησίας παρατησόμεθα. ταῦτα κατέτεῖς δέειν καὶ δεῖν καὶ εὐομένις μαίαν, μέντοι οὐτοῦ ταῦτα λίγη φύσιν καρκίνη πάντας έσται μοσαίεις καὶ μακεδονία γεραφασιν ὀστάνθως δὲ τὴν διπολιναρίαν κανόμενον προφανῶς ἀπεκήρυξαν εἰρηκότες, οὐ τοτε στανθρωπίσεως τῷ κυρίῳ λόγον αἰδίσεον σώζομεν, οὔτε αὐτοῦ ψυχον, οὔτε αὐτον ἀλλοττοῦ τοῦ σαρκὸς ὄμονομάν παραδεχόμενοι κατάδαις οὐδέ τοις πανέυφημος, ζευτη μαθών αὐτοφέρει τὴν αἵρεσιν, οὐκ διπολιναρίου μόνον, αλλα καὶ μόθεον τὸν ἐκείνην γε φοίητην καθελῶν αποκένεται καὶ τέτο τοῖς τὴν ἑώραν θύνεσσιν διπολιναρίους, διὰ τραμμάτων δεδήλωντες, ἀπὸ οὐθεῖνα τῇ συγγενεφῆνενού μητροῖσιν.

CAP. X.

Epistola Synodica Damasi Episcopi urbis Romae, contra Apollinarem & Timotheum scripia.

Quod debitam Apostolicæ sedi reverentiam exhibet Charitas vestra, in eo vobis ipsis plurimum praestatis, filii charissimi. Etsi enim in sancta Ecclesia, in qua sanctus Apostolus Iudeus docuit, decet nos præcipue quodammodo clavum tenere quem regendum suscepimus, tamen hoc honore inferiores nos esse profitemur. Atque ideo omnibus modis laboramus, ut si fieri potest, ad gloriam beatitudinis illius perveniamus. Scitote igitur, quod profanum olim Timotheum Apollinatis heretici discipulum, unum cum impio ejus dogmate damnavimus, nec reliquias ejus deinceps ulla ratione valituras esse confidimus. Quod si antiquus ille serpens semel atque iterum percussus, adhuc in suum supplicium reviviscait, qui extra meus est ab Ecclesia, & qui lethali suis

Κεφ. ι.

Συνεδίκετο δαμάσιον επίβοτον φάρμακον, καταστάσιον πολιηρίαν καὶ τιμοδιέντρων.

Ο Τι τὴν διποσολικήν καθεδρά τὴν διφελένεντον αἰδίων διεγένετο παρεῖταιν παρεχεῖτε, οὐ πιστώτατον δέντα μαλισταὶ σὺ τῇ αγίᾳ ἐκκλησίᾳ, οὐ δέγιος διποσολος καθεδρούντος ἐδίδαξε, ποτε προσήκει ματείας τοὺς σίακας θύντων τοὺς διεργάτας μεθα, ομοίως ὁμολογεῖτεν ἐστίτις ἐπιδημοτικοῖς πηδησιν αἱ λαδίδια τοῦ οὐρανοῦ ποτε πατεράζομεν, εἰ πῶς δύνηθείμεν πεσετεῖτο. Ξανθὸν μακαριότητος αὐτὸς παραχνέαται γνωστεῖσιν, οτι πόλιν πάλαι μοσθεοντούς βέβηλοι τὸ μαθητεύοντα πολιωρίας Βαρενίκης μηδέδασες αὐτὸς δόμιμος καθείλομεν, οὐδέδικτης εύομεν αὐτὸς οὐλέντανατοργανούντι Βαρενίκης πατεράζονται εἰδίτει σκείνοντος οὐφρεσιοπαλαιού,

παξ γένειερον καταδηθείς, πέσος ιδίαν μω-
ειαν ἀναζή, ὅτις εὐθέτης ἐκκλησίας ὑπάρχει,
ὅσο φηλαγότοις εἰσιθεταῖς θανατόφοροις φαῦμα-
κοις ίνας αἵτις εδιαπέραθεν επάνευ. Ιάνην
ώστερ φθοράν ινατεκκλίνατος ὄμρας μεμνημέ-
νοι τὸ απόστολον ἡπτέως, τάντης μάλισται πε-
νενικαία τῷ τῶν πατέρων εὐθαφωτεξείθη,
βεβαίω βαθύφωτος τῇ πιστῇ αμελακίνῃ
διαμενατεῖ γένη μαλαιολογίας καὶ θανατομέ-
νας γένησει, μὲν τέτοιαν μενάτε αὔκεν τὰς
κληρικάς τὰς λαϊκάς ίμων. ήδη γέναπαξίου
πονερώκαμεν, ιναόνιαν εἴσιν χειστανόν, B
ἐκεῖνο φυλάκιον, τῆς τροφῆς τῶν απόστολων πα-
ρεδόθη, λέγοντος Σάγιον παύλον, εἰ τις μάς εν-
αγελίζει παρ' ὁ παρελθεῖτε, ἀνάθεμα εἴσω
οὐ γέχεισθε οὐδὲς Σεβεόν κύριος ήμων, τῷ γάρ
τῷ αὐθρωπων διὰ Σιδήνια πάθες πληρεστάτην
ἀπέδωκε τὴν σωτηρίαν, ιναόλον τὸν αὐθεωπον
ταῖς αἱματίαις ενεχόμενον, πάσον αἱμαρίας
ἐλαυθερώστητον εἰς τὶς πότιοι αὐθρωπότης, η
θεοῖς ησάν εἴρη πεντεμέτοι, πνέυματος δι-
αβόλου πεπληρωμένος, η γεέννης ηνέειν τὸν α-
ποδείνυσσον. Ήταν πάλιν παρ' ἐμέ γένετε τὴν
καθαύρεσσον πιμοθέας; οὐ κανέναιον κειστὴν απο-
στολῆς καθέδρας, παρόντος καὶ πέλευς Σέποκό-
πα τὸ ἀλεξανδρεῖων πόλεως, καθηγέθη αἷμα τὸ
διδασκάλων αὐτὸς διπλωματίῳ. Καὶ οὐ μερατῆς
κειτεστίας οὐ φθορομένας ιμωρίας καὶ έσταντος
ὑπορθρῆ. εἰδέ πιας καὶ φοιτερος πείσθη ἐκεῖνος,
οἰς πια εἰπόδια ἔχων, οὐ πετών αἰλιθηνὸν εἰπόδια
τιλείσχεισθε τῇ ὄμολογίᾳ μετέβαλε, μὲν τά-
τις ὄμοιως ἀπολεῖται, οὐ πετών πολεῖσθε αἴτιος
κανονίτης ἐκκλησίας αὐτοπαταίσας. οὐ θεὸς ίμ-
μας γιαννοῖταις διαφυλάκιοι, οὐτι μιώτα-
τοι καὶ αὐλαδένια συναπροιδένεις οὐ τῇ με-
ταληρώμητο γεέαφατο καὶ διαφόρων αἰρέσεων. D
ων, αἵτις αναγκαῖον αἴθινον εὐθεῖναι γένη συγγραφῆ.

Αλλο τὸ εὐθεῖνον καταδίαφορων αἰρέσεων.

ΟΜολογία τηναθολοκῆς πίστεως, ην ὁ πά-
πας δάμαστος ἀπέτελεν πέσος επίσκο-
πον παυλίνον εἰνῆ μακεδονίας, οὐερχετένθεν θεο-
ταλονίκη επέδη μὲν ίππην εν τηνικαία σινοδον, αἴτη
τηλάνια εινέντεν, οὗτος τολμάντινας βεβήλω
σοματεῖται, τὸ πνεῦμα τὸ ἀγιον γεχυνῆσθ
διὰ Σιδήνης, αὐαθεματίζομεν τὰς μητρὶς πάσον
ἐλευθερίας ιπρύθοιται σὺν τῷ πατέρι καὶ γάρ τὸ
ματις διὰ τηνατηναστίας γένησίας ηπαρχήντο

A venenis quosdam infidelium assidue
conatur inficere, hunc vos tanquam
pestem quandam declinate: & me-
mores Apostolicæ fidei, ejus potissimum,
qua Nicæa à Patribus conscripta & publicata est, firmo gradu
stabiles in ea atque immobiles per-
manete; nec patiamini posthac ut
clerici & laici vestri has sermonum
vanitates & quæstiones abolitas au-
sculent. Jam enim temel formam
dedimus, ut qui se Christianum esse
profitetur, id quod ab Apostolis tra-
ditum est, custodiat: Cum dicat be-
atus Paulus: Si quis vobis evangeliza-
verit præter id, quod accepistis, ana-
thematisit. CHRISTUS enim Fi-
lius Dei, Dominus noster, generi
humano plenissimam salutem passio-
ne sua contulit, ut totum hominem
peccatorum nexibus implicatum, ab
omni peccato liberaret. Hunc si quis
humanitatem aut Deitatem imperfe-
ctam habuisse dixerit, spiritu diaboli
plenus, se gehennæ filium ostendit.
Quid igitur depositionem Timothei
à me denuò postulatis? Qui & hic ju-
dicio sedis Apostolicæ, præsente eti-
am Petro Alexandrinorum urbis E-
piscopo, depositus est una cum ma-
gistro ipsius Apollinare, & in die ju-
dicii debita supplicia ac tormenta pa-
tietur. Quod si leviores quosdam
homines in suam sententiam perdu-
cit, quasi aliquam spem habens, ipse
qui veram spem in Christum sua con-
fessione mutavit: cum illo pariter
peribit quisquis vult regule Ecclesiæ
repugnare. DEUS incolumes vos
servet, filii charissimi. Sed & alia
quædam contra diversas hæreles scri-
pserunt Episcopi Romæ congregati,
que huic historiæ intexere necessa-
rium duxi.

CAP. XI.

Alia eisdem Damasi Synodica Epistola con-
tra diversas hæreses.

Confessio fidei quam Papa Dama-
si misit ad Paulinum Episcopum,
cum esset Thessalonice in Macedonia. Et quia post Concilium Nicænum hic
error inolevit, ut quidam ore sacrile-
go auderent dicere, Spiritum Sanctum
factum esse per Filium, anathematiza-
mus eos, qui non tota libertate procla-
mant, eum cum Patre & Filio unius po-
testatis esse atque substantia. Anathe-
matizamus quoque eos, qui Sabellii
Dd 3